

Sabir müəllim Sumqayıtda, kimya sənayesində dörd il bir yerdə, bir kollektivdə hətta bazən bir otaqda işlədi. Ona Sabir müəllim deyə müraciət edəndə deyirdi xahiş edirəm mənə Sabir de. Təkidi xahiş edirdi deyə mən də elə Sabir deyirdim. Daha öncələr imzasını eşitsəm də onunla şaxşan burada tanış olmuşdum. Sabırla bağlı xeyli xatirələrim var. O xatirələr hamısı bir yerdə mənim üçün Sabirin portretinin əsas ştrixlərini yaradı, onun şair taleyinə və pisiyaloj Ağnlarla dolu ömüryoluна işq salır, güzgü tutur. Sabir maraqlı adamıydı, istedadlı şairiydi. Şair adının altında külliənlərdən deyildi. O, şairiyini yağı yemək üstündə tapanlardan deyildi. Onun şairiyi həxdan idi. Onu fağır olmağa qoymanın Ağnlar dan ailələrdən yol gəlirdi Sabirin şairiyi.

Bilənlər bilir, Sabir müəllim olduqca şulug adam idi. Olduğu bütün mühütlərde - ister işde olsun, ister ədəbi mühütdə, ilde iki-üç dəfə zəlzələ yaradardı. İlahi, başımıza nə oyunlar getirmeyib... Nə yaxşı ki, kollektiv ona həmişə sevgiyle yanaşıb, səbirlə döyüb. O, baxımdan bu gün ürəyimiz rahatdır...

Bəzən Sabir haqqında ümumi tanışlarımızdan Sabir haralardadır, niye görünür kimi gileyər eşidərdim.

Sabir hamını yaxşı tanıydı əziz dostlar. Sabir hamı haqqında məlumatlıydı. Saxta mühütlər Sabirin onsuz da

dar olan havasını kəsdiyi üçün Sabir görünmürdü. Sabir oyuncu şairlərdən deyildi.

Bizde iki şəhid atası işləyir - Əliyev Nəriman və Məhərrəmov Tahir. Sabir hər onları görəndə mən deyirdi ki, koppayoğlu yalan deyən kaş yer yarla yere girmə. Özü də Sabir bunu o vaxt deyirdi ki, oğlu Emin hələ ordudan qayıtmamışdı. Gündələr Eminden xəber ala bilmirdi.

Gözel Sabir. Yadimdadır bir dəfə yene hali pisləmişdi, təcili yardım çağırırdı. Alem deydi bir-birinə, Sabiri Bakıya götürdürlər. Milli medisə şeşkərərəfəsiydi onda. Televiziya kanallarında vurha-vur, çata-çat, təbligat-təşviqat kampaniyaları gedirdi. Bir-birindən "maraqlı" namızedlərimiz, xəbərlərimiz dindlik tapan vaxtlarıdır.

Sabir adəti üzrə müalicəye ciddi yanaşmaz, bu gün təcili yardımla apanıldığda emin olun ki, səhərisi gün mütləq işə geləcək. Budur yene səhərisi gün Sabir müəllim elində de diaqnozu gülə-gülə, başını yelle-yelle gelir.

- Həmişə işde-gündə Sabir müəllim, nə diaqnoz qoysular?

- Al oxu

- Diaqnoz hekim dilindədir mənim bundan başım çıxmaz nə yazılıb?

- Sen deməcən başım adı insan başından on üç dəfə çox işleyir...

Həmid Ormanlı

Şair taleyinə xəyanət etmədi

Görüşük adəmin başı az işləyəndə hakimə düşər, bunda əksinə. Fürsət bılıb soruşdum:

- Sabir müəllim, şeşkərərəfəsiydi?

- Ay tövbə, zatına nəhət öz payına baxanın da maraqlanın da. Birini də tanımırıam.

- Halal olsun sona Sabir, möhtəşəm adəmsan.

- Tıctı, bəs nə bilmisdün?

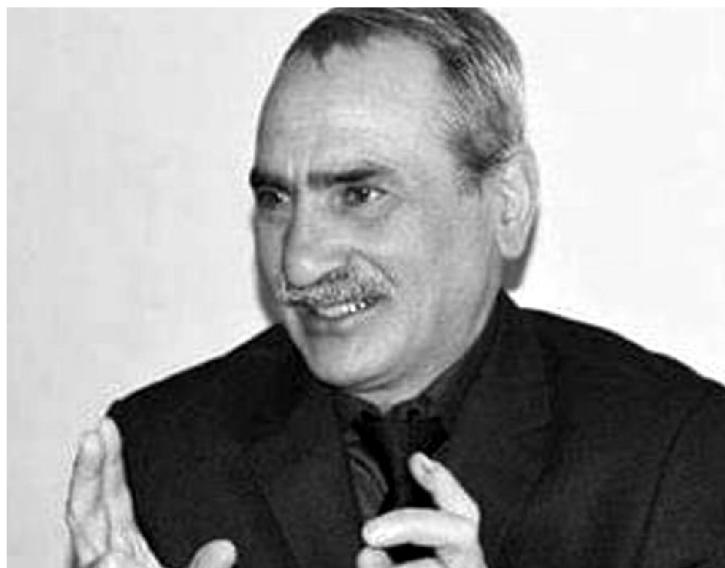
Saysız-hesabsız rus anekdotları bildirdi. Hər hadisəyə uyğun birini danişar, qəhəqəha çəkib güldürdi. Ancaq gördünlər ki, bu güliş o gülişdən deyil. Sabirin anekdotə gülən vaxtı çoxdan keçmişdi. O, dərdin içində güldü.

Sabir dəciqədəbir xata qaynada bildirdi. Hara getdişə insanları təcili olaraq adəti üzrə iki yere böldü. Bir təref olarıdı ermənidən əmələ gələnlər, şəre siğınanlar, yaltaqlar, işə, vezifəye, təqəüdə, ordene, medala görə hökumətə yarınanlar dəyər tərəfdə də olardı istedadlı adamlar, halal adamlar, təmiz Türkər. Bir sözə həmişə aydan arı, sudan duru olan Allahın bacısı uşaqları... Sağ olsun həmişə meni də bə tərefdən, müsbət qəhrəmanların bəri hesab etse de bunun üstündə çox davamızı düşməsdü. Gündələr məni dindimədiyi vaxtlar olsa da incəvara dönerəgəsi yaxın idi. Böyüklüyünün imkan verdiyi qəder səhvini üzüne deyirdim. İnciməzdi. Çox vaxt da razılışardı. Ancaq sonda nedənə məndən incik getdi. Dörd il bir yerde işləsek də bu gün ha gedzdim, Sabırla bir şəklimizi tapa bilmədim. Ola bilsin nə vaxtsa telefonundan silinib bəlkə də silmişəm... Mənə bəlkə də onlara şeirünvanlıyb, sosial şəbəkədə paylaşmışdım. Bu gün onlardan yalnız birini tapa bildim. Görünür o da silib. Bu söhbət qal-

sin sonraya. O dünyada görüşmək imkanımız olsa bu söhbəti özü ilə mütləq çürütəcəm.

Sabiri təhrif etmek ne lazımdır, tanı-

sevməyə də nifret etməyə də bol səbəb tapmaq olurdu. Şair kimi zalimin dehşətli bir eqosu var idi. Bir dəfə yanında özüm bilərkəndən oğlu Emin Pirini bərk təriflə-

yan tanıır. Onda daha çox inqilabçılıq var idi. Qayıtdı ki, xəberin var Emin eclaf təzə-təzə tanınmaq üçün mənim bir neçə şerimi də öz adına çap etdirib.

- Nə danişırsan?

- Bəs nə bilmisdün? Daha sonra ata kimi eləvə edərdi.

- Amma adamın üstündə Allah var, eclaf çox istedadlıdır. Bəzən ona paxılığım tutur.

Deyirdim, Sabir, xəbərin var, sandə dəhşət paxılıq var. Deyirdi tıctı, bəs nə bilmisdün. Sabir həm də bu qədər səmiyyidir.

Yənə də deyirəm, Sabir sözün haqqı monasında şair doğulmuşdu. Və nə xoş halına ki, Sabir heç vaxt şair taleyinə xəyanət etmədi. Onun şairiyi Tannın tərəfdən gələnidi. Sabir də Tannın dargahından könkünlənə süzülen həmin şəkərə bürünbər elə Tannın tərəfə də getdi...